

Waarom doen we het werk dat we doen?

God roept iedereen die Hem kent op om Zijn naam, om wie Hij is bekend te maken aan mensen die Hem – nog – niet kennen. Wat dat betekent voor ieder van ons individueel is verschillend, gerelateerd aan onze levensomstandigheden en talenten. Ik (Blaise) werd geboren en groeide op als Moslim in Niger in een gezin dat beter af was dan de gemiddelde bevolking. Het grootste deel van de Nigerese bevolking (over)leeft van dag tot dag in de overtuiging dat dat de wil van God is. Toen ik Jezus ontmoette, ervoor koos om Hem te volgen en God veel beter leerde kennen was het mij duidelijk dat ik mijn bijdrage moest leveren om God meer bekend te maken in mijn land. Ik voelde me in het bijzonder op mijn gemak in de omgang met kinderen en jongeren. Bovendien had ik een groot verlangen om juist met deze groep te werken en hen te laten weten dat God het beste met hen voor heeft; niet alleen na dit leven, maar ook hier en nu, zelfs in Niger. Ik kon het niet uitstaan dat kinderen en jongeren heel vaak maar een beetje aan hun lot worden overgelaten en wat er dan van komt, komt ervan.... Terwijl ze met een goede stimulans in hun leven en goed onderricht over wie God is, kortom discipelschap een heel stuk verder kunnen komen in hun leven – zowel voor zichzelf en hun familie alsook om een positieve bijdrage te leveren in de Nigerese maatschappij. Het werk van de Fabricants de Joie (FJ)/King's Kids van Jeugd met een Opdracht biedt hiervoor een uitstekend kader. Daarom heb ik ervoor gekozen om de training te volgen die nodig is om dat werk te kunnen doen, zodat ik vervolgens de FJ in Niger kon oprichten; allereerst in Niamey en vervolgens ook in Maradi.

Ik (Jeannette) werd geboren en groeide op in een Christelijk gezin in het welvarende Nederland en had het voorrecht om een uitstekende opleiding te kunnen volgen. Ik raakte geïnteresseerd in de landbouw en in het zoeken naar wat voor soort werk ik uiteindelijk zou willen gaan doen kwam ik terecht bij de studie tropische landbouw gericht op “agrarisch ontwikkelingswerk”¹. Me bezighouden met dat vraagstuk sprak me erg aan. Ergens had ik het gevoel dat Nederland mij - en nu voeg ik daar aan toe: met mijn specifieke talenten - niet zo hard nodig had. En dat was voordat ik daadwerkelijk Christen was; God was desalniettemin aan het werk. Ik was in feite vanaf mijn geboorte thuis en in de kerk, en zelfs op de lagere en middelbare school, in contact met Jezus. Het duurde echter tot 1989 tijdens een stage in Brazilië dat ik besloot Hem te volgen. Na nog verdere studie ging ik in 1994 werken bij het departement voor ontwikkelingswerk van de Union Fraternelle des Eglises Baptistes in de Centraal Afrikaanse Republiek – uitgezonden door de Unie van Baptisten Gemeenten in samenwerking met de European Baptist Mission. Hoeveel ik daadwerkelijk in de CAR heb bijgedragen vind ik moeilijk te zeggen, maar ik weet wel dat de 6 jaar die ik daar door mocht brengen mij veel hebben geleerd. Het leerde me o.a. dat er zo heel veel was wat ik niet wist of begreep met name omtrent wat er zoal speelde op het gebied van de relatie tussen evangelische kerken of organisaties en sociaal economische ontwikkeling. Wat ik begreep was dat er een spanningsveld was en ik wilde weten waarom. Ik schreef er

¹ Ik heb ontwikkelingswerk tussen aanhalingstekens gezet want wat betekent “ontwikkeling” nu eigenlijk?

uiteindelijk een proefschrift over (afgerond in 2012), wat me hielp om beter te begrijpen waarom evangelische kerken en organisaties vaak moeite hebben – alhoewel het aan het veranderen is – om gezondheidswerk, werk op het gebied van onderwijs, landbouwkundig werk, etc., te zien als een uitdrukking van Gods diepe betrokkenheid bij deze wereld als zodanig i.p.v. slechts een middel waardoor we anderen over God kunnen vertellen.

Wij, Blaise en Jeannette, leerden elkaar kennen in 2003 en sinds eind 2004 zijn we samen aan het werk in Niger, eerst in Niamey en vanaf begin 2008 in Maradi. We zijn er allebei van overtuigd dat God zich kenbaar wil maken aan mensen door middel van alle aspecten van de samenleving. In Niamey concentreerde het werk zich rondom de FJ. En het doel van onze verhuizing naar Maradi was om ook hier het werk van de FJ op te zetten. In Maradi werden we echter o.a. bepaald bij het grote aantal tieners en jongeren die geen of nauwelijks een opleiding hebben waarmee hun opties om in hun levensonderhoud te kunnen voorzien erg beperkt zijn. We werden bepaald bij het beperkte aantal goede basisscholen en bij het beperkte niveau van het Bijbelonderricht en Bijbeluitleg in de kerken. Bovendien zijn de mogelijkheden (in verschillende opzichten en door verschillende omstandigheden) van kerken om actief sociaal-maatschappelijk betrokken te zijn beperkt. We voelden ons daarom geroepen om te reageren en te zien op welke manier wij konden bijdragen naast het werk van de FJ. Trainings Centrum Caleb is een (klein beetje een) antwoord op de beperkte opleidingsmogelijkheden voor jongeren en jong volwassenen en metname degenen die niet of nauwelijks naar school zijn geweest. De “Académie Evangélique Cornerstone de Maradi” basisschool is een antwoord op het beperkt aantal goede basisscholen. Een maandelijkse bijeenkomst voor gebed en een stuk onderricht voor voorgangers (en ook andere gemeenteleden) is een (klein beetje een) antwoord op het verbeteren van het niveau van Bijbelkennis van voorgangers. De Discipelschap Training School is ook een (klein beetje een) antwoord op het beperkte niveau van Bijbelonderricht en Bijbeluitleg in kerken. Uiteraard doen we al dat werk niet slechts met z’n tweeën. Wij dragen bij al naar gelang onze kennis en capaciteiten. Anderen dragen bij op andere gebieden. Verder zijn er in het algemeen ook zaken die het leven van de gemiddelde Nigerees vaak bemoeilijken. Twee van die zaken zijn (1) een beperkte kennis van het omgaan met gezondheidsproblemen en de afwezigheid van medische zorg in de nabije omgeving en (2) de zeer beperkte voedselzekerheid. Dat zijn twee problemen waar het project “Sowing Seeds of Change in the Sahel” een antwoord op probeert te geven en waar Jeannette haar kennis ook inzet.

En dat is dus waarom we het werk doen dat we doen; omdat we zien dat het een behoefte of een knelpunt is in onze samenleving hier en God ons talenten en kennis gegeven heeft om er iets aan te doen en op die manier te laten zien wie Hij is in die situaties.